

דף קכ.

עין משפט א.

או"ח סימן שלד פעיף ו

ו. ז. בכלי אחד אפי' יש בו מאה סעודות מצילין^ה, וה"ה כשמוציא הכל בפעם אחת אפי' יותר מג' סעודות מותר.

או"ח סימן שא פעיף מד

מד. מז. הבא להציל כליו מפני הדליקה לובש כל מה שיכול ללבוש ומתעטף בכל מה שיכול להתעטף ופושטם^ו, וחוזר ולובש שוב ומוציא להציל^ז.

עין משפט ב.

או"ח סימן שלד פעיף יז

יז. כ. מצילין ספרים אפי' לחצר שאינה מעורבת ולמבוי שלא נשתתפו בו ובלבד שיהיה בו ג' מחיצות ולחי.

עין משפט ג.

או"ח סימן שלד פעיף ז

ז. ח. מותר ג"כ להציל מהדליקה כלי תשמישו^ח הצריכים לו לאותו יום.

עין משפט ד.ה.

או"ח סימן שלד פעיף ח

ח. ט. לובש כל מה שיכול ללבוש ומוציא ופושט וחוזר^ט ולובש ומוציא

ה. אכל בב' כלים שיש בהם יותר מג' סעודות אפי' מרים אותם בפעם אחת אסור, כה"ח אות ו'.

ו. אפי' בר"ה אבל הר"ן כתב דאפשר דלא התיר ת"ק אלא במציל לרשות היחיד אבל לר"ה הוי איסור משוי, ב"י. ולא קי"ל כהר"ן.

ז. והתירו חכמים בזה דאם לא כן יבא ויעשה באיסור, וגם דרך מוכרי כסות ללבוש הרבה, כה"ח אות רנ"ג.

ח. היינו לצורך הסעודה, מ"א ס"ק ט', וכלי שתיה יכול להציל לצורך כל היום.

ט. ומה שלא התירו כן בסעודות כיון שעושה בידים אם נתיר לו יבא לכבות שישכח שהיום שבת, אבל בבגדים שלובשים אין חשש זה שיכבה כי נזכר, ט"ז ס"ק ה'.

אבל להוציא לבוש בידו אסור אפי' לחצר המעורבת כי אם מה שצריך לאותו יום כאוכלין ומשקין, משב"ז אות ה'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

ופושט.

וי"א שאינו לובש ומוציא אלא פעם אחת.^ז

עין משפט ו.ז. או"ח סימן שלד סעיף ו
עין לעיל עין משפט אות א

עין משפט ז.ט. או"ח סימן שלד סעיף ט

ט. י. יכול לומר גם לאחרים בואו והצילו לכם^ז כל אחד מזון ג' סעודות, וכן יכולים האחרים ללבוש כל מה שיכולים ללבוש, ואם רוצים זוכים מן ההפקר כיון שאמר הצילו לכם, ואם אינם רוצים לזכות אלא רוצים להחזירו ולקבל שכר על הצלתם הרשות בידם, ולא נקרא שכר שבת.^ל

עין משפט י.כ. או"ח סימן שלד סעיף כב

כב. כה. תיבה שא"א לטלטלה שאחז בה האור מותר לעשות מחיצה מכדים מלאים מים אפי' כדים חדשים שודאי יתבקעו כשתגיע להם הדליקה דגרם כיבוי מותר.^מ

הגה: והיינו במקום הפסד^נ מותר גרם כיבוי.

וחוזר ולובש, אפי' שאין זה דרך מלבוש כגון ב' חגורות זו על זו בדליקה הקילו. כה"ח אות ל"ז.

י. ובסי' ש"א סעיף מ"ד פסק כסתם, וחושש להחמיר לכתחלה אם אפשר.

כ. אבל שיאמר בואו והצילו לי אסור, ודוקא במזונות אבל במלבושים יכול לומר ג"כ בואו והצילו לי, כה"ח אות מ"ג.

מ"מ גם אם לא אמר הצילו "לכם" גם במזונות הוי כזוכה מן ההפקר ומזוטו של ים, כ"י, מר"ן, אבל הב"ח כתב דכל זמן שלא אמר לכם לא הוי הפקר, והמוחזק יכול לומר קים לי.

ל. כיון שמעיקרא לא על דעת שכר ירדו, והרמב"ם כתב הטעם שאין שם מלאכה ולא איסור שלא הוציאו אלא למקום המעורב.

מ. משנה שבת ק"כ.

נ. ובסוף סי' רס"ה מתיר הרמ"א גם בלא הפסד וצ"ל דשם מיירי בע"ש, כה"ח אות ק"ה.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ל.

או"ח סימן שלד סעיף כג כד

כג. כו. טלית שאחז בה האור, פושטה ומכסה בה וכן ס"ת שאחז בו האור קורא בו ואם כבתה כבתה ^ס, וי"א דצריך שלא יתכוין לכך ^ע.

הגה: מותר לכפות קערה על הנר ^ב שלא תאחוז בדבר אחר.

כד. כז. י"א דאסור ליתן שם משקין כדי שיתכבה כשיגיע לשם ^ז, וי"א דמותר לעשות כן בשאר משקין חוץ מן המים משום כיבוס. ויש מתירין גם במים והסברא השניה נראית דבמים אסור.

דף קכ:

עין משפט א. ב.

או"ח סימן רעז סעיף ג

ג. ד. שכח ^ק נר של שעוה על השולחן מנער השולחן ^ר והנר נופל אפי' אם הוא דולק, רק שלא יכוון לכבותו.

אבל הניחו מדעת הוי בסיס לדבר האסור ^ש ואסור.

הגה: וטוב לעשות ע"י א"י ^ת במקום שא"צ כל כך.

ס. וי"א אם נפל נר או ניצוץ על המפה יכול לנערה שאינו מתכוין לכבות רק למנוע שלא תדלק המפה. כה"ח אות ק"ח.

ע. וי"א ומר"ן השו"ע סתם כדעת המתירין. ומ"מ אם מנענע הטלית כדי שתכבה איסור גמור הוא, ט"ז ס"ק י"ז.

פ. וי"א לשים תחתיו כלים של מתכת או כלי מלא מים כדי שלא יפול על השולחן דמשום סכנה מותר, אבל אם חושש רק למפה אסור לשים כלי משום מבטל כלי מהיכנו, אמנם לקבל רק הניצוצות כיון שאין בהם ממש מותר. כה"ח אות ק"י.

צ. דגרם כיבוי אסור במתכוין לכך.

ק. היינו מבעוד יום ושלא מדעת שיהיה שם בשבת, מ"א ס"ק ו'.

ר. כשצריך השולחן, ואע"ג שאפשר שיתכבה הנר ע"י הנפילה מותר דלא הוי פסיק רישיה, וקיי"ל דבר שאין מתכוון מותר כר"ש, שבת ק"כ ע"ב, ב"י, וכתב המאירי דוקא אם מנערו בנחת.

ש. ואם היו מונחים עוד דברים על השולחן עם הנר שעוה כגון לחמים ושאר דברים, פשוט דהם חשובים יותר מהנר ולא הוי בסיס ומותר לטלטלו כמ"ש בסי' ש"י סעיף ח', ואפי' כשהוא דולק מותר כשצריך למקום השולחן רשאי לטלטלו, מ"א ס"ק ח', כה"ח אות י"ז.

ת. אפי' בשל שמן דפסיק רישיה ע"י עכו"ם מותר, מ"א ס"ק ז' וכמ"ש בסוף סי' רנ"ג.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ג. ה. אבל אם הנר הוא של שמן שא"א שלא יקרבנו אל הפתילה ונמצא מבעיר אסור.

הגה: מותר לנגוע בבסיס לדבר האסור אם אינו מטלטל הנר, וכן מותר לנגוע במנורה של ביכנ"ס א גם כשהנרות דולקות עליו ובלבד שלא ינענע.

עין משפט ג. או"ח סימן רעז סעיף א

א. א. נר שמונח אחר הדלת אסור לפתוח הדלת ב כדרכו ג שמא יכבה אותו הרוח.

הגה: וה"ה בחלון שכנגד הנר שעל השלחן, אבל לנעול הדלת ד או החלון כנגדו מותר.

א. ב. אם הנר קבוע בקיר שאחורי הדלת, אסור לפתוח הדלת ולסגור אותו ה כדרכו שמא תהיה הדלת נוגעת בו ותכבנו, אלא פותח ונועל בנחת.

ואם הנר קבוע בדלת עצמו שפתיחתו וסגירתו מקרבת השמן לנר או מרחיקה אותו ממנו אסור לפותחו ולסוגרו כלל ו'.

ו ואם נפל בשבת ניצוץ מן הנר על המפה מותר לנער לכו"ע המקום שהוא ששם לא הניחו מדעת שהרי נפל שם ולא הוי בסיס לדבר האסור, ט"ז ס"ק ה'.

א. ו היינו בקבועה אבל בתלויה אפי' לנגוע בה אסור שבקל יתנענע, ט"ז ס"ק ו'.

ב. שבת ק"כ וכרבי לפירוש רש"י, וכגון שהדלת במערב וכנגדו הנרות במזרח, ובחדר קטן הוי פסיק רישיה שיכבה אותם הרוח אבל בחדר גדול דלא הוי פסיק רישיה הוי דבר שאינו מתכוון ומותר כמו לגבי מדורה בסעיף ב', ב"ח, מ"א ס"ק ב'.

ו ואפי' אין שם הרוח כלל אסור דשמא יהיה שם הרוח, וכ"כ המ"א בסי' תקי"ד ס"ק י'. ואפי' בנחת אסור לפתוח, כה"ח אות ב'.

ג. זו תוספת דברי הרמ"א, וכתב המ"א בס"ק א' דטעות סופר הוא ואע"פ שפותח בנחת ג"כ אסור ויש חולקים וכיון שיש מחלוקת בזה יש להחמיר גם בנחת. הפותח הדלת וכבה הנר שלא בכונה אין זה נקרא מחלל שבת בשוגג, וזה דומה לנועל את ביתו לשמרו ונמצא צבי שמור בתוכו, ומ"מ טוב להרהר בתשובה ע"י תענית או צדקה, כה"ח אות ד'.

ד. אפי' לאוסרים לסתום התנור בסי' רנ"ט כאן מותר דלא שייך בנר שהרוח מבעיר אותו, מ"א ס"ק ג'.

ה. שע"י הפתיחה נוגע בנר שאחריה, מ"א ס"ק ה', ועיין בט"ז ס"ק א'. וכה"ח אות ז'.

ו. ואפי' בנחת אסור דבקלות יתנדנד, ט"ז אבל המ"א בס"ק א' כתב דבנחת מותר.

ואם הוא בענין שיש לחוש שיתכבה לגמרי גם בשל שעה אסור, ט"ז ס"ק ג'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: ובנר של שעוה מותר אפי' שהוא קבוע בדלת ז'.

עין משפט ד. או"ח סימן רעז סעיף ב

ב. ג. אסור לפתוח הדלת שכנגד המדורה כשהיא קרובה קצת אל הדלת, ואפי' אין שם אלא רוח מצויה ח, אבל אם הדלת היתה פתוחה כנגדה מותר לסוגרו, ואין בו משום מכבה.

עין משפט ז. יו"ד סימן קצה סעיף טו

טו. טז. הדיו החלב והדבש והדם, שרף התאנה ושרף התות ושרף החרוב והשקמה, אם הם יבשים הוצצין ט, ולחים אינם הוצצין. אבל שאר כל השרפים אפי' לחים, הוצצין י'.

ז. וי' ואין לאסור משום טלטול כיון שהוא מחובר לבית, וגם לא נעשה הדלת בסיס לנר, דהדלת חשובה ולא בטלה אלא לגבי הבית, כה"ח אות י"א מהלבוש.
ח. וי"ב גזירה אטו רוח שאינה מצויה דהוי פסיק רישיה, ב"י, אבל כשאין שם רוח כלל מותר דהוי גזירה לגזירה, כה"ח אות י"ב.
ט. מתוספתא הביאה הרא"ש בפ"י דנדה.
י. משום שהם ליכלוך הפירות ודרך בני אדם להקפיד עליהם. באר הגולה אות ל"ד מהכ"מ.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com